

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукової КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

п'ятниця
21
грудня
1956 року
№ 39 (513)
Ціна 20 коп.

Товариши студенти! Домагайтесь нових успіхів в оволодінні наукою, боріться за відмінні знання!

ЗРАЗКОВО ПІДГОТОВУВАТИСЯ ДО ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ!

НЕЗАБАРОМ СЕСІЯ

До зимової екзаменаційної сесії — серйозного випробування для студентів всіх курсів і факультетів — залишилося трохи більше місяця. Термін невеликий і тим більш відповідальний. Сесія підведе підсумки піврічної роботи всього колективу нашого університету.

Давно відомо, що вирішальною умовою успішного завершення піврічної роботи для студентської молоді є систематична щоденна самостійна робота — вивчення основної і допоміжної літератури, своєчасне виконання лабораторних завдань, активна участя в семінарах, відвідування лекцій та їх конспектування. Жорстке розчарування чекає тих, хто недбало ставиться до навчання, зневажаючи самостійну роботу над літературою, сподіваючись лише на передекзаменаційну штурмівщину.

Підводячи підсумки навчання кожного студента зокрема, сесія разом з тим виявиться грунтовною перевіркою діяльності громадських організацій факультетів — в першу чергу комсомольських. Забезпечення високої якості навчання, а звідси і відмінних показників на екзаменах — найперший їх обов'язок. Кожен комсомолець в університеті повинен бути зразком у навчанні, особистим прикладом запалювати студентську молодь.

Наступна екзаменаційна сесія пройде в особливих, відмінних від минулих сесій умовах. Згідно з інструктивним листом Міністерства вищої освіти СРСР, значно посилюються вимоги до студентів. Відповідаючи на екзаменах і заліках, студенти повинні показати не тільки обізнаність з предметом, але й уміння застосувати знання до практичних потреб народного господарства й культури. Крім того, кожен студент повинен виявити свою здатність до самостійної праці, свое вміння працювати над такими темами, які не висвітлювались в лекціях викладачів.

В з'язку з цим підвищується відповідальність деканатів за підготовку студентів до сесії. Ясна річ, що проведенню екзаменаційної сесії в нових умовах повинна передувати велика роз'яснювальна робота.

Така робота уже більше двох тижнів тому розгорнулася на геолого-географічному факультеті. Декан факультету провів бесіди з студентами всіх курсів. В цих бесідах особливо підкреслювалося завдання студентів в з'язку з інструктивним листом Міністерства вищої освіти. Аналогічні бесіди проводяться і на інших факультетах. Виявилось, що в університеті немає єдиної точки зору

на характер і мету передекзаменаційних колоквіумів. Так, на геолого-географічному факультеті вважають, що слід проводити колоквіуми з тих дисциплін, які не вносяться на сесію, і лише з деяких, найбільш важливих тем тих дисциплін, по яких призначено екзамени. А на фізико-математичному факультеті колоквіуми проводять тільки з тих дисциплін, які внесені на сесію. Бажано було б, щоб учебна частина узагальнила досвід різних факультетів і подала свої рекомендації щодо проведення колоквіумів в університеті.

Велику роль у підготовці до екзаменаційної сесії повинна відіграти преса. Заслуговує на увагу ініціатива КСМ бюро фізико-математичного факультету, яке готується оперативно, за допомогою плакатів, «бліскавок», карикатур та іншого ілюстративного матеріалу реагувати на кожний негативний факт з передекзаменаційного життя факультету і під час самої сесії.

Незабаром на всіх факультетах почнуться заліки. Оцінка за залік не ставиться, але залікова сесія є не менш важливою і відповідальною, ніж екзаменаційна. Не всі студенти це добре розуміють. Спостерігається легковажне ставлення до наступних заліків з іноземних мов. Якщо студенти III курсу фізико-математичного факультету активно і достроково складають позаудиторне читання, то не можна цього сказати про студентів III і IV курсів філологічного факультету. До речі, студенти філологічного факультету не перший вже рік зволікають складання читання з іноземних мов. Може філологам іноземні мови потрібні менше, ніж представникам інших спеціальностей? Навпаки, значно більше. Стан вивчення іноземних мов на філологічному факультеті повинен привернути увагу учебової частини, деканату і кафедри іноземних мов. Ніщо не повинно заважати своєчасному і якісному складанню заліків.

Факультетським комсомольським організаціям належить приділити найсерйознішу увагу студентам перших курсів, які вперше в житті будуть складати залікі і екзамени. Слід боротися за згуртування дружніх, працездатних груп. Важливо, щоб комсомольці стали передовиками в глибокому вивчені соціально-економічних дисциплін, які формують маркс-ленінський світогляд.

Товариши комсомольці! Добивайтесь нових успіхів в оволодінні науковою, боріться за авангардну роль у навчанні!

ПЛЕХАНІВСЬКА НАУКОВА СЕСІЯ

20 і 21 грудня в університеті проходить наукова конференція, присвячена 100-річчю з дня народження Г. В. Плеханова.

З вступним словом виступив ректор університету, проф. С. І. Лебедев.

На конференції будуть прочитані доповіді І. Г. Леонова, С. Я. Когана, І. І. Штерна, Д. Г. Елькіна, Д. М. Шербакова, К. Д. Петряєва, З. А. Бабайцевої, П. І. Зандуто, Е. О. Шайкевича, О. В. Флоровської.

* * *
п'ятниця
21
грудня
1956 року
№ 39 (513)
Ціна 20 коп.

ВІСТІ З БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Більшість студентів нашого факультету дисципліновані, добре відвідують лекції, готуються до практичних занять, ведуть конспекти. Однак це можна сказати не про всіх. Часто пропускають перші лекції Слюсаренко (I курс), Шатрун (II курс), Брославська (I курс), Ніколаєв (III курс). Деканат, комсомольська і профспілкова організації вжили ряд заходів, спрямованих на поліпшення дисципліни на факультеті.

3. РОЗОВА.

До початку сесії залишився лише один місяць. Наша група серйозну увагу звертає на конспектування лекцій, на самостійну роботу кожного студента над першоджерелами. Кращому засвоєнню матеріалу допомагають товарицькі колоквіуми.

Недавно ми провели такий колоквіум з математики, зараз готуємося до колоквіуму з хімії.

Досвідом підготовки до сесії діляться з нами старшокурсники. А 14 грудня ми прослухали цікаві поради викладача, як працювати над підручником.

Е. ВЕРВИЦЬКА,
комсорг V групи I курсу
біологічного факультету.

З НАКАЗІВ РЕКТОРА

За академічну неуспішність наказом ректора університету залишено на другій рік на тому ж курсі по фізико-математичному факультету:

1. Таранюка В. М.—на I курсі фізичного відділу,
2. Докучаєва В. Л.—на II курсі фізичного відділу,
3. Бойкова О. М.—на I курсі математичного відділу,
4. Радіонову А. І.—на II курсі математичного відділу,
5. Поповича Л. Г.—на IV курсі математичного відділу,
6. Тривальську Є. К.—на I курсі фізичного відділу;

по філологічному факультету:

1. Антишину Н. Б.—на I курсі російського відділу,
2. Коротниківу Є. Є.—на II курсі російського відділу,
3. Колісниченко В. А.—на III курсі українського відділу;

по біологічному факультету:

1. Козиреву С. Г.—на II курсі; по геологічно-географічному факультету:
1. Кириленко Л. А.—на III курсі геологічного відділу,
2. Матюшова В. М.—на III курсі геологічного відділу,
3. Карнавана С. І.—на III курсі геологічного відділу.

Перші успіхи

Студенти V курсу історичного факультету склали екзамени з спецкурсів «Міжнародні стосунки 1918—1939 рр.» (екзамінатор К. Д. Петряєв), з історії УРСР (екзамінатор Н. І. Калюжко), з спецкурсу «Соціалістична індустриалізація СРСР» (екзамінатор І. В. Ганевич) та екзамен з загального курсу основ радищкої держави і права (екзамінатор В. Т. Олієвський).

Екзамени складено лише на «добре» та «відмінно». «Студенти прек-

На курсі не все гаразд

В цьому семестрі у нас складається семінар. Ми будемо складати екзамени з історичної граматики, російської літератури, психології. Більшість студентів нашого курсу старанно готується до екзаменів. Це Косек, Козіна, Липінська, Бубенщикова, Зінченко, Ковальчук, Куц, Малая, Лошиніна та інші. Вони багато працюють в кабінетах, систематично готовуються до семінарських і практичних занять.

Однак не все благополучно у нас на курсі. Доказом цього є результати диктанту з російської мови. З усього курсу лише Слабошевська одержала «відмінно». Багато ж студентів написали роботи на «задовільно» і «нездовільно». В диктантах Пащевої, Суворкіна, Кузнецової Г. по 7—8 помилок.

Студенти Гусєйнова, Вічко, Парпу-

Не всі ГОТОВУЮТЬСЯ ДО СЕМИНАРІВ

На I курсі географічного відділу проходять семінари з історії КПРС. Більшість студентів готується до них суміліно. Іхні виступи змістовні, продумані. Активно виступають студенти Скрипніченко, Сакова, Яковенко, Панич, Кизей, Біндюговська та інші. Добре виступають студенти з країн народної демократії.

Наш кор.

Миряться з недоліками

В цьому році у нас, математиків, тільки один залік — з історії КПРС. Своєрідною підготовкою до заліку є семінари.

До перших семінарів група готувалася добре. Конспектували першоджерела, вивчали обов'язкову і додаткову літературу. Заняття проходили цікаво, змістовно.

А зараз спостерігається, якесь «затишія». На семінарах виступають одні і ті ж. Це Чепурний, Погребний та деякі інші, хто серйозно, систематично готується до семінарів, глибоко вдумується в прочитане. Основна ж маса сидить і відмовчується. Не по-

чуєте тут ні спорів, не побачите прагнення зрозуміти до кінця всю суть вивучаного. Говорять, що в спорі народжується істина. У нас цього не спостерігається. До того ж із дисципліною справи не близкі. Погано відвідують семінарські заняття Гумінська, Видин, Волкова.

З таким становищем комсомольська організація курсу мириться. Нетурбує це і комсомольську організацію факультету. А залік — незабаром.

АНТОНЕНКО, студентка III групи 1-го курсу фізико-математичного факультету

100 років з дня народження Г. В. Плеханова

Г. В. Плеханов—видатний теоретик і пропагандист марксизму

До приходу на арену революційної діяльності В. І. Леніна Плеханов був найталановитішим учнем Маркса і Енгельса. Він першім з російських марксистів усвідомив і показав велику революційну силу російського пролетаріату, обґрунтав необхідність створення революційної партії робітничого класу в Росії.

Вступивши на арену політичної революційної діяльності в 70-х роках минулого століття, Плеханов був одним з організаторів першої відкритої політичної демонстрації в Росії, яка відбулася 6 грудня 1876 р. біля Казанського собору в Петербурзі.

Будучи одним з керівників революційного народництва, Плеханов знайомиться з роботою робітничих гуртків, відзначає велике прагнення робітників до ідей соціалізму, узагальнює досвід пропаганди в гуртках і викриває її недоліки.

15 січня 1880 року Г. В. Плеханов, переслідуваній царською охороною, змушений був залишити батьківщину і емігрувати за кордон, де жив протягом 37 років.

Внаслідок краху революційного розвитку народництва, під впливом творів К. Маркса і Ф. Енгельса, підготовлений до сприйняття марксизму всім ходом суспільного розвитку Росії, Плеханов пориває з народництвом і стає на позиції марксизму.

25 вересня 1883 р. він засновує в Женеві групу «Визволення праці». Ця група стала першою марксистською організацією в Росії і зробила велику роботу в справі розповсюдження марксизму в Росії шляхом перекладу на російську мову і випуску в світ творів Маркса і Енгельса. Величезна заслуга Плеханова полягає в тому, що він переклав у 1882 році на російську мову «Маніфест Комуністичної партії».

Г. В. Плеханов і члени групи розробили два проекти програми російських соціал-демократів, яка, незважаючи на ряд помилок та недоліків, в основному правильно формулювала мету і завдання соціал-демократів Росії і була більш зрілими, ніж програми західно-європейських робітничих партій.

Неоціненне значення в ході боротьби з народництвом для марксистського висвітлення суспільно-історичного розвитку Росії і визначення ролі російського робітничого класу як могутньої революційної сили мали твори Г. В. Плеханова «Соціалізм і політична боротьба», «Наші суперечності», «До питання про розвиток моністичного погляду на історію», «Про роль особи в історії» тощо.

Г. В. Плеханов прагнув до встановлення інтернаціональних зв'язків за всяку критику.

між російським пролетаріатом і робітниками Західної Європи та Америки. Виступаючи на Паризькому конгресі II Інтернаціоналу в 1889 р., Плеханов висловив впевненість в тому, що російська революція переможе як пролетарська революція. Плеханов був активним учасником ряду конгресів II Інтернаціоналу, встановив тісні зв'язки з його секціями і написав велику кількість статей, листів і привітань на адресу соціал-демократичних органів Болгарії, Польщі, Німеччини, Франції і т. д.

Велике значення мала боротьба Г. В. Плеханова проти «економізму» та «легального марксизму». Називаючи «економістів» «чистокровними опортуністами», Плеханов поїв з ними, за словами В. І. Леніна, війну «не на життя, а на смерть».

В 1900—1903 рр. Плеханов був одним з редакторів газети «Искра» і написав для неї багато статей. Він був автором двох проектів програм партії, які, незважаючи на серйозні недоліки, викріти. В. І. Ленін, відігравши велику роль в підготовці марксистської програми, прийнятої на II з'їзд РСДРП. Під час роботи II з'їзду партії Плеханов підтримував В. І. Леніна в боротьбі з опортуністичною частиною з'їзу і відстоював ідеїні і організаційні положення, розроблені «Искрою».

Після II з'їзду РСДРП суперечності між В. І. Леніним і Г. В. Плехановим, які мали місце ще в період підготовки та видання «Искри» і особливо в ході роботи над проектами, програмами партії, ще більше загострились. В 1903 р. Плеханов починає повертати від революційного марксизму до опортунізму і допускає грубі помилки в питаннях політики. Зайнявшись примиренською позицією по відношенню до меншовиків після II з'їзду партії, Плеханов незабаром цілком переходить на меншовицькі позиції і починає вести боротьбу проти більшовиків.

Політична трагедія Плеханова полягала в тому, що він, відірваний протягом тривалого часу від революційного руху в Росії, втратив правильне розуміння революційних завдань. Не вірячи в силу революційного народу, Плеханов після сутини робітників з царизмом в ході Жовтневого страйку 1905 р. визнав революційний період в Росії закінченим. Після поразки грудневого збройного повстання в Москві він кинув ганебну фразу: «Не треба було братися за зброю».

Критикуючи Плеханова за його політичні помилки, В. І. Ленін відзначав, що як політичний вождь і тактик Плеханов виявився нижчим за всяку критику.

В меншовицький період своєї діяльності (1903—1918 рр.) Плеханов був звичайно вагався, в ряді випадків відходив від меншовиків і стояв на особливих позиціях. Так було в роках столипінської реакції, після поразки революції 1905—1907 рр. Зрозумівші правильність революційної лінії більшовиків на збереження і зміцнення нелегальної революційної партії, він знайшов в собі силу для боротьби з ліквідаторами, очолив групу меншовиків-партийців і запропонував В. І. Леніну співробітництво.

Ленін прагнув зберегти Плеханова для революційного марксизму. Він прийняв його пропозицію, і більшовики-лінінці пішли на угоду з меншовиками-партийцями. Але і в цей період боротьби з ліквідаторами за нелегальну партію робітничого класу Плеханов виявляв нерішучість, непослідовність та вагання. Коли В. І. Ленін в ході принципової боротьби з ліквідаторами вимагав виключення їх з рядів партії, Плеханов відмовився це зробити і став на захист дезорганізаторів і розкольників партії.

В роки першої світової війни Плеханов остаточно рве з марксизмом і стає соціал-шовіністом. Після перемоги лютневої революції 1917 р. він повертається до Петрограда. Плеханов не зрозумів ленінських «Квітневих тез», назвавши їх «маячною промовою», підтримував тимчасовий уряд контрреволюційної буржуазії і негативно поставився до Білого Жовтневої соціалістичної революції. Продовжуючи залишенню на меншовицьких позиціях, Плеханов разом з тим відмовився від активної боротьби проти робітничого класу і радянської влади, яку вели його політичні однодумці — меншовики та есери.

Завдання, які не міг розв'язати Плеханов, близьку вирішив титан людської думки В. І. Ленін і створив нову Комуністичну партію.

Говорячи про заслуги Г. В. Плеханова, В. І. Ленін і Комуністична партія підходили до аналізу його діяльності історично. Викриваючи наявність серйозних політичних помилок у Плеханова, вони водночас відзначали ті великі заслуги, які Плеханов-марксист має в історії марксизму та робітничого руху.

Радянський народ, Комуністична партія — законні спадкоємці всього найкращого, створеного Г. В. Плехановим, — з великою повагою і любов'ю згадують ім'я видатного сина російського народу, який присвятив своє життя справі боротьби за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Доцент Д. М. ЩЕРБАКОВ.

теріалістична теорія пізнання». Проте це правильне положення не було Плехановим послідовно проведено, конкретизоване.

В своїх роботах Плеханов розглянув три основних закони діалектики і ряд її категорій. Особливо увагу Плеханов приділяв закону переходу кількісних змін в якості. Він дав грунтовну критику метафізики і виправив її класові корні.

В його працях протиставляється діалектична теорія розвитку еволюційній. Плеханов з презирством говорить про «молчаливих» в політиці, які перетворюють принцип поступовості на свій догмат.

Проте Плеханов не зрозумів значення закону єдності суперечностей як ядра діалектики.

В філософських роботах Плеханова головне місце посідають питання історичного матеріалізму. Він стверджував, що філософсько-історична теорія марксизму може бути застосована до пояснення всіх етапів світотворчої історії в усіх країнах. Разом з тим, він доводив, необхідність уважного вивчення особливостей розвитку різних країн. За думкою Плеханова, ці особливості — результат географічних умов і міжнародних відносин. При такій постановці питання залишається в тіні внутріш-

Конкурс на кращого виконавця

9—10 грудня в університеті проводився відбір кращих номерів художньої самодіяльності на фестивальні концерти і заключний новорічний вечір.

Конкурс виявив одночасно і наші можливості, і наші недоліки.

Особливо вдалими були виступи в перший день конкурсу. Глядачі тепло зустріли студентку біологічного факультету Савченко, яка майстерно виконала польську народну пісню «Мазурка», студентку філологічного факультету Ребус, що виконувала індонезійською мовою пісню «Ріка Соло», студентку Жабко (географічного факультету), яка виконувала пісні «Кукушка», студента Корбут — байка «Лися дружба», Загорука — уривок з поеми Грибачова «Колхоз «Большевик», Савченко (історичного факультету) — уривок з роману Є. Мальцева «От всего сердца». Сподобались вірші у виконанні авторів — студентів В. Мороза та А. Ярмульського (філологічного факультету).

Із декламаторів виділялися виступи М. Петлюк (філологічного факультету), яка прочитала «Корзинку с еловими шишками» Паустовського, студента Корбут — байка «Лися дружба», Загорука — уривок з поеми Грибачова «Колхоз «Большевик», Савченко (історичного факультету) — уривок з роману Є. Мальцева «От всего сердца». Сподобались вірші у виконанні авторів — студентів В. Мороза та А. Ярмульського (філологічного факультету).

З успіхом виступали Зорич (фізи-ко-математичний факультет), який виконував на фортепіано «Скерцо» Шопена, Протопопов (фізи-ко-математичний), що виконав на скрипці «Пісню і танець» Данькевича, Кублановський, який виконував «Вальс» Чайковського на електрогітарі, Добров, що виконав на кларнеті «Романс» Чайковського.

Але на конкурсі ми не бачили жодного танця, не почули жодного акордеоніста чи баяніста. Де ж були наші кращі виконавці Сурков, Важов та інші? Вони не підготувалися. Крім хімічного факультету, ні один не представив номерів оригінального жанру.

М. НІКОЛЕНКО.

Перемогли дружні

Закінчилися волейбольні змагання серед чоловічих команд факультетів. Великого успіху домоглася команда геолого-географічного факультету, яка, не зазнавши жодної поразки, завоювала звання чемпіона університету.

Як же проходили змагання?

В першій чвертьфіналійній грі зустрілися команди філологічного та фізи-ко-математичного факультетів. Першу партію вигралі філологи. Це було, на жаль, все, що вони змогли зробити. Другу і третю партію вигралі математики, тим самим забезпечивши собі вихід в півфінал.

Другий півфіналіст визначився після зустрічі команд хімфаку та гео-

факу, що закінчилася перемогою команди геолого-географічного факультету.

Після гри команд фізмату і біофаку визначається перший фіналіст. Ним стала команда фізмату, яка перемогла біологів.

Розпочинається друга півфіналійна гра. На поле виходять команди історичного та геолого-географічного факультетів. Історики захоплюють ініціативу, і ось уже рахунок 5:1 на їх користь. Але геофіків поступово виходять вперед і закінчують гру з рахунком 10:7.

Якщо перша партія проходила дуже цікаво, то в другій партії історики не змогли чинити ніякого опору, команда розгубилася так, що не змогла примати найлегших м'ячів.

Це ж саме повторилося і під час гри за 3—4 місце між командами біофаку та історичного факультету. Легко вигравши першу партію (10:2), історики «додумались» і «докомбінувались» до того, що в другій партії вже самі програвали з рахунком 9:0. І тільки помилки біологів врятували істориків від ганебного, як кажуть спортсмены, «сухого» рахунку. Партію вигралі біологи (10:6).

Третю, вирішальну партію виграли історики з сухим рахунком 10:0. Таким чином історики зайняли III місце, що явно нездовільно для такої сильної команди.

В грі за 5—6 місце філологи перемогли хіміків, залишивши хіміків на останньому місці.

Переміг у фіналійній грі між командами фізмату та геофаку волівний, дружній колектив

Боротися за здоровий студентський побут

Щороку зізначні кошти витрачає на будівництво, ремонт, обладнання і устаткування студенгських гуртожитків. Рік у рік стають кращими гуртожитки університету.

ни, над ліжками килимки, на тумбочках дівоче вишивання. Ольга Булавка на наше прохання показала свою роботу. Це з великом смаком зроблена накидка на подушку.

В гуртожитку можна жити з усіма вигодами. Відвідайте кімнати №№ 6, 11, 58, 105 — і ви в цьому переконаєтесь самі.

КВІТИ В КІМНАТАХ

З студентом історичного факультету Виштицайлом ми познайомилися завдяки квітам. Ми побачили його, коли він дбайливо поливав їх і вирішили сказати читачам про це. Нехай більше квітів буде в наших гуртожитках.

Студенти біофаку, ведіть перед в боротьбою за квіти! Ми сподіваємося побачити у ваших кімнатах, у ваших

одні «Обов'язки» для старости Мельника.

Ось кімната 46 «А» (Острогівська, 64). Тут, напевне, вирувал смерч: всі ліжка зім'яте, речі розкидані по кімнаті — всі пішли на залік. Глянувшись в університеті на цих хлопців, чисто, акуратно одягнених, ви ні за що не повірите, що вони живуть в такій кімнаті. А староста Паства і вусом, як кажуть, не веде.

В кімнаті 5 неможливо було сидіти: повно диму, вікна й віконниці щільно зачинені — дихай, як знаеш. Неохайні ліжка також у Приблуди

„ПРИТЧА ВО ЯЗИЦЕХ“

Вищезгадані недоліки цілком можливо усунути за допомогою самих студентів. Для цього потрібне лише бажання, а також активне керівництво з боку членів студкому та старост кімнат.

Але є й такі недоліки, що стали вже «притчею во язицех» і що торкаються безпосередньо госпчастини ОДУ.

Про поламані меблі й стільці писали вже не раз. Ми лише звернемо вашу увагу на фото № 6, що зображує куточок кімнати № 81 по вул. Пастера, 29. Гадаємо, що коментарі зайді.

Коли не бачиш жодної кімнати, де б блинчала підлога, згадуєш і про мастику, і про щітки, і про віники...

На вимоги студентів госпчастина відповідає одноманітно, але твердо: «Немає грошей!».

Здається нам, що це не так. Держава відпускає немалі суми на гос-

Фото 1. Ольга Булавка на наше прохання показала нам свою роботу.

ЛУНАС ПІСНЯ

Побували ми і у студенток українського відділу філологічного факультету, які живуть в кімнаті № 58 жіночого гуртожитку.

Дівчата відпочивають. А що ж за відпочинок без пісні? І звучить чарівна, як сама молодість, мелодія «Київського вальсу».

Фото № 2. Звучить чарівна, як сама молодість, мелодія «Київського вальсу».

Дівчата охоче розповідають про себе. Дружній колектив філологіз очолює студентка IV курсу, староста кімнати Зинаїда Рирмак. Дочка селянина з Одещини, вона через 1,5 року отримає вищу освіту. Зіна захоплюється спортом, має I розряд з спортивної гімнастики. Дівчата кажуть, що староста у них суворий, вимогливий, але це лише на користь.

Як і в кімнаті 105, у філологіз дуже гарно.

Наймолодша в цій кімнаті є друкурсниця Людмила Гнідіна. Дівчата — старшокурсниці, що давно вже здружилися, охоче прийняли в свій колектив Людмилу. Гімнастка II розряду, вона настійно домагається, щоб дівчата з її кімнати робили фіззарядку. Дівчата любовно говорять про неї: «Це нас Аркадій Ісаєвич» (Аркадій Ісаєвич Шустер — викладач кафедри фізвиховання, який багато уваги приділяє спортсменам філологічного факультету).

Колективи кімнат № 105 та № 58 борються не лише за затишок та чистоту в кімнатах, а й за те, щоб кожен із мешканців успішно навчався.

В гуртожитку дівчата живуть четвертий — п'ятий рік.

— Гуртожитком задоволені, — кажуть вони. — Можна попрацювати,

як слід, можна й відпочити.

В кімнаті гарно. На стінах карти-

наслідуйте їх приклад.

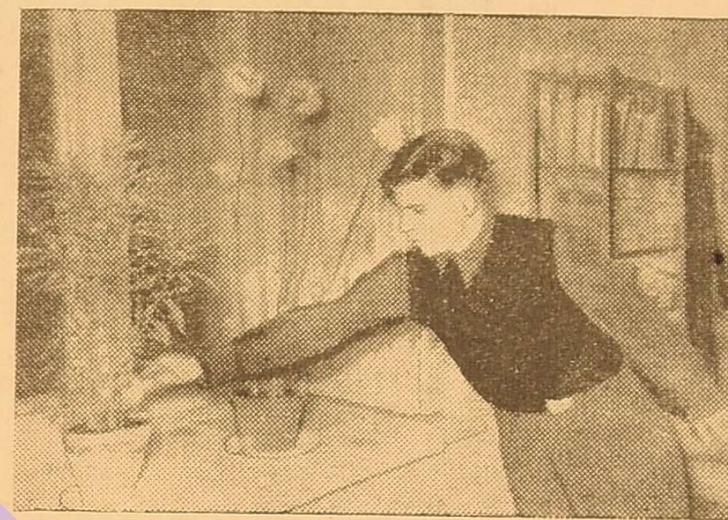

Фото № 3.
З студентом
Виштицайлом
ми познайоми-
лися завдяки
квітам.

товаришів з інших факультетів багато квітів, яскравих, красивих, запашних.

...Ми розповіли вам про колективи, які сумілінно виконують свої обов'язки, створили собі добре умови для праці і відпочинку.

Але,

на превеликий жаль, багато кімнат, сособливо чоловічих, викликали у нас подив і мінорний настрій.

ХТО СТАРОСТА? ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Заходимо в кімнату 12 (Острогівська, 64). Неохайні зім'яте ліжка, застелені ковдрами.

Фото № 5
В коридорі
біля кімнати
№ 66 по вул.
Острогівська,
64

і Ляшенка (кімната 17, на Острогівська), у Марченка (кімната 133, на Пастера) та у багатьох інших.

На запитання: «Хто черговий?» дістаєш один з двох варіантів відповіді: чергового або немає дома, або взагалі немає.

В умивальніку не завжди чисто.

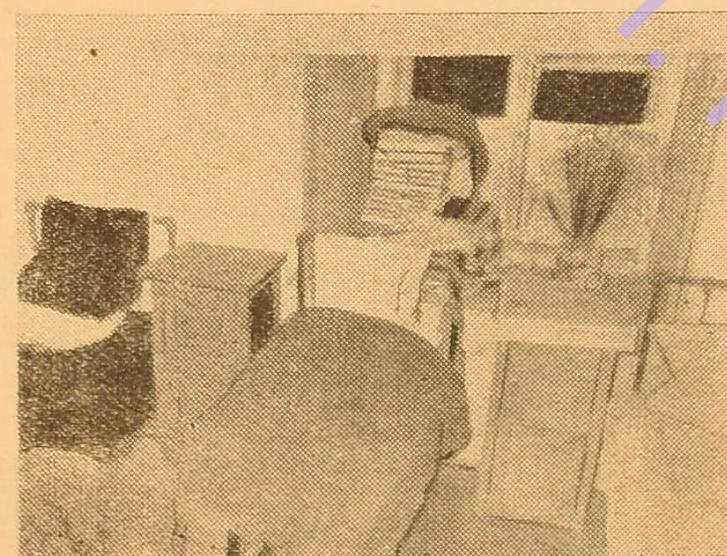

Фото № 4. «Мальовничий» куточок кімнати № 18, по вул. Острогівська, 64.

На ліжках, стільчиках і тумбочках розкиданий одяг. На фото № 4 ви бачите ліжко дипломанта Михашіна. На стіні висить «Обов'язки» жителів кімнати, написані ними ж. Голозна увага в них звертається лише на те,

щоб кожний з мешканців згідно з графіком поливав водою того, хто довго спить і не встає на зарядку. Що ж стосується наведення порядку в кімнаті, то «Обов'язки» про це — ані слова. Видно, треба написати ще

Не всі ще усвідомили, що треба користуватися урнами для сміття, а не кидати його, де попало.

В деяких кімнатах для готовування їжі брудно. Гляньте лише, що робиться в коридорі біля кімнати № 56 (Острогівська, 64). Урна порожня, але навколо неї — гори сміття. Різне кухонне приладдя розкидане на столі, забруднене й немите. (Фото № 5). А хлопцям і байдуже: майже ніхто до них не заглядає й не турбує їх. Ні старости, ні чергового немає.

Фото № 5 зображення куточка кімнати № 81 по вул. Пастера, 29.

ком гідна стати поряд з фільмом «Скандал в Клошмерле».

Так, багато ще недоліків у наших гуртожитках. Вже час їх усунути. Боріться за здоровий студентський побут.

В. ВАШЕНКО, М. ІЛЛЯШ.

В НАШИХ ЛАВАХ

(До 20-річчя з дня смерті Миколи Островського)

«Найдорожче у людини—це життя. Вони даеться йому один раз, і прожити його треба так, щоб не було нестерпно боліча за марно прожиті роки, щоб не пік сором за підленьке минуле і щоб вмираючи міг сказати: все життя і всі сили були віддані найпрекраснішому в світі—боротьбі за визволення людства».

Ці вогненні слова, як пропор, Микола Островський мужньо проніс через все подвійницьке життя письменника-біця. Вони були девізом для тисяч геройческих юнаків і дівчат нашої країни в дні миру і війни. І не випадково слова ці були акуратно виведені в учнівському щоденнику геройні «Молодої гвардії» Уляни Громової.

Романи Миколи Островського «Як тартувалася сталь» і «Народжені бурею» в короткий строк завоювали серця мільйонів читачів як у нас, так і за кордоном.

В розмові з одним іноземним кореспондентом Островський так розшифрував заголовок своєї книги:

«Сталь гартується при великому вогні і сильному охоложенні. Тоді вона стає міцною і нічого не бойтися. Так і наше покоління в страшних випробуваннях вчилося не падати перед життям».

Павло Корчагін зразу ж став одним з тих нечисленних літературних героїв, яким судилося бути реальними учасниками життя, і зайняв місце в свідомості радянських людей поряд з Леніоном із «Розгрому», О. Фадеєвим і комісаром Кличковим з «Чапаєва», Дмитром Фурмановим. Читача захопила корчагінська невміруша жадоба життя для боротьби і праці, для щастя народу.

Тисячі листів автору, в редакції газет і журналів говорили про те, яку велику виховну силу мають твори Островського, якою могутньою зброєю вони є.

Лише за один 1934 рік письменник одержав 1700 листів. Писали робітники, колгоспники і студенти, парашутисти і альпіністи із найвіддаленіших куточків нашої Бітчизни. Вони розповідали про свої успіхи і незмінно закінчували визнанням, що геройчні образи книги викликають у них непереборне бажання наслідувати їх, брати з них приклад.

«Я переглядаю і перебудовую своє життя після прочитання книги», — писав курсант полкової школи з Севастополя. «Жодна книга не була для мене такою близькою, такою необхідною для життя, як Ваша», — запевняла школлярка з Мурманська.

В дні Великої Бітчизняної війни книги Островського були на озброєнні у бійців і офіцерів Радянської Армії, вони допомагали громити ворога. Нерідко можна було бачити, як в перервах між боїми в біндажах радянських військ схилялися над книжкою, пробитою осколками або кулею.

В ній черпалі натхнення легендарний радянський ас Олександр Молодий і народна географія Зоя Космодем'янська. Гвардійські підрозділи на фронти і передові виробничі бригади в тилу змагалися за право називатися «корчагінськими».

Але пристрасне слово письменника допомагало не лише в бою і в праці. Вони озброювало терпінням і надавало бадьорості війну і в найтяжчі дні перебування в госпіталі, дія боротьбі з тяжким калітством, одержаним в бою з фашистськими недолюдками.

Немає для бійця більш страшної, ніж трагедія виходу із лав. Пригадується такий епізод.

Був травень сорок другого року. Після тяжких боїв за Керч нас, поранених, знесли після великої втрати крові, доставили в госпіталі. Нестерпний біль покаліченою хребта, голови і частин тіла, скованих гіпсом, не давав спокою. Страшна досада на те, що вийшли з бою в такі вирішальні дні, погані вісті з Севастополя збільшували наші муки. До того ж кожен з нас повинен був ще витерпіти не одну важку операцію і десятки всяких виснажливих лікувальних процедур. У деяких настрай падав, нерви не втримували...

І ось якось наші шефи серед фланків одеколону і пачок махорки принесли нам книжку «Як гартували»

лася сталь». Правду кажучи, поява цієї книжки нас порадувала не відразу. Знову читати про бої, та й перечитував кожний з нас її вже по декілька раз. Але хтось несміливо почав читати вголос, а ми, прикуті до ліжок, мимоволі стали вслушуватися. Книжка зазвичала по-новому. В напівтемній госпітальній палаті все голосніше і впевненіше лунав «голос лейтенанта Костенка, який залишився без ноги в останній атакі на Царському кургані: «..Корчагін хопотав голову руками і тяжко замислився. Перед його очима промайнуло все його життя, з дитинства й до останніх днів. Добре чи погано він прожив свої двадцять чотири роки? ...Найголовніше — не проспав гарячих днів, знайшов своє місце в залишній сутинці... і на багряному прапорі революції є його декілька крапель крові. Що ж повинен він зробити з собою зараз, після розгрому, коли немає надії на повернення до лав?...

Для чого жити, якщо він вже втратив найдорожче — здатність боротися?.. Куля в серці — і кінець... Хто засудить біця, який не хоче агонізувати?...»

В палаті напруженна тиша. Сюди прийшли послухати сусіди з інших палат, з трудом пересуваючись на милицях. Лейтенант просить санітарку підняти вище подушку і продовжує читати далі:

«...Дуло презирливо глянуло йому в очі. Павло поклав револьвер і зло вилаявся. *

Все це паперовий геройзм, братику... Ти все зробив, щоб вирватися із залишного кільця?.. Сховай револьвер і ніколи нікому про це не розповій. Вмій жити й тоді, коли життя стає нестерпним. Зроби його корисним...»

Переживання ці були настільки близькі кожному з присутніх і слова так глибоко западали в душу, що відрівталися від стірок уже було неможливо. Твір вразив, захопив. І вже не таким тяжким здавалося наше становище. Більше того, соромно стало за хвилини слабодухості. Всі стали вспертихими, чистішими, кращими. Адже для Корчагіна кожна година життя була випробуванням його волі, боротьбою з фізичними муками буда його звичайним станом, а він духом не впав. Він замінив гвинтівку на зброю художнього слова, і особиста трагедія була витіснена радістю творчої праці. Корчагін вийшов неприможцем в небаченому поєдинку з безжалісним недугом і, охоплений єдиним благородним прагненням бути корисним Батьківщині, зробив своє існування справжнім життям...

Звістка про чудову книжку швидко розповсюдилася в усіх корпусах госпітalu. Книгу розширили на лісниці і жадібно ловили кожне слово. А ще через декілька днів в заявліні на гостродефіцитні медикаменти, необхідні для лікування поранених, поруч з вказаною кількістю кокайну, брому та хлороформу, як заспокоюючих засобів, значилася книга Островського «Як гартувалася сталь», як засіб буджуючий.

Незабаром ми відправили в Москву, до Михайлова Івановича Калініна, лист з оригінальним проханням — нагородити чудову книгу-воїна орденом Вітчизняної війни I-го ступеня. Слабкою рукою виводили твори слова широї подки тому, хто вчив їх чинити опір і перемагати, хто перетерпів своє нещастя, щоб творити щастя іншим.

«В напому лікування головне зробив Павло Корчагін, а лікарям уж залішилася технічна робота — заштопати наші тіла. В той сумний час, коли ми в розpacі говорили собі: «Чи варто нам, калікам, жити?», — він без коливань сказав нам: «Треба жити, тому що життя кожного належить Батьківщині, і ніхто не має права піти зного посту...» Під листом було написано підписів.

Пройшло ще три роки, три напружені роки, які принесли нам славу перемогу на ворогом. В грудні 1945 року проїздом в Боржомський санаторій інвалідів Вітчизняної війни

я зупинився в Сочі, щоб відвідати знаменитий музей Островського. Це музей героїки, патріотизму. Всі настінні письма печуть, хвилюють, піднімають. Виходячи з цього скромного будиночку, кожний ставить собі питання: «А чи не можу я бути кращим, сильнішим? Чи все зроблено мною, щоб жоден день життя не пройшов даремно?»

* * *

«Коли прогремить грім і настане кровопролитна ніч, тисячі бійців піднімуться на захист своєї рідної країни, але мене серед вас не буде, друзі мої. І я прошу вас: рубайте за мене, рубайте за Павку Корчагіна», — так говорив Островський на IX з'їзді комсомолу в 1936 р.

Свою літературну роботу Островський перетворив у боротьбу за звільнення людства, вона була дужнього справді партійною роботою. Своїм життям і своїми творами він боровся до останньої краплі крові за розв'язок нашої Батьківщини.

«Письменник, — говорив він, — повинен працювати так само чесно, як і кожний будівник нашої країни, у всяку погоду, при добром і поганому настрої, адже лише праця — благородний заслінтель всіх недугів. Немає нічого радіснішого за працю».

Гнівно відкидав Микола Островський будь-яку поблажливість в оцінці своєї роботи: «Підло хвалити те, що погано. Адже книжка — не особиста справа письменника. Книга пишеться для мільйонів».

І далі в листі до Шолохова він писав: «Знаєш, Миша, шукаю чесного товариша, який би покрив прямо в обличчя. Наша братія, письменники, розуміються говорити по душах, а друзі бояться «обійтися». І це недобре. Хвалити — це лише псувати людину. Навіть сильну натуру можна збити з шляху істинного, захвалюючи до нестяжання. Справжні друзі повинні говорити правду, яка вона не була гостра, і писати треба більше про недоліки, ніж про хороше, — за хороше народ лятає не буде».

Герої Островського живуть в повсякденних подвигах радянських людей. Подвиг скромних людей такий же природний і органічний, як і подвиг Павла Корчагіна. Це і є плем'я «корчагінів», вирощених великим Жовтнем — славне ленінське плем'я.

Книги Островського допомагають молодому поколінню рости бадьорим, не лякатися труднощів, глибоко вірити в перемогу нашої великої справи — побудови комунізму.

Такою хотів бачити нашу молодь Володимир Ілліч Ленін.

Такою вчить її бути велика партія комуністів.

Прогресивні люди в усьому світі знають і люблять полум'яного борця за мир Миколу Островського, творчість якого допомагає народам викривати підступне плем'я підплювачів нової війни. І сьогодні, в дні, осяяні недалеким комуністичним майбутнім, коли чорні сили реакції скажуть в своїй безсилії злобі, згадуються хвилюючі слова із ранньої поеми К. Симонова «Победи, телі»:

Мне кажется, он подымается
снова,
Мне кажется, жесткий, сокрушающий
рот
Разжался, чтобы крикнуть последнее
слово,

Последнее, гневное слово — вперед!

Пусть каждый, как найденную
подкову,

Себе это слово на счастье берет,
Суровое слово, веселое слово,
Единственно верное слово — вперед!

Слышишь, как порохом пахнут
стали

Передовые статьи и стихи?

— Перья штампуют из той же
стали,
Которая завтра пойдет на штыки.

Доцент Я. ШТЕРНШТЕЙН.

ОХОРОНЯЙТЕ ГОЛУБІВ

В нашому місті є велика кількість зараз зими. Наближається Новий рік. Студенти напружено готуються до міжнародного фестивалю і забули про вісників миру, кинули їх непривілеї. Мовляв, може якось переживут зиму. Мало хто з студентів кормить голубів. Деякі навіть сміються, коли технічна робітниця скликав їх, щоб покормити. Мешканці гуртожитку повинні не сміятися, а самі допомагати голубам взимку.

Час уже студентському комітетові зайнятися цим питанням, залучити студентів до кормлення голубів, розподілити чергування по кімнатах, призначити відповідальних за фестиваль над голубами, обравши їх з студентів біофаку.

Студентському комітетові необхідно домогтися від адміністративно-гospодарської частини підготовки для голубів кормушок.

Взагалі слід би надати цій справі значення міського масштабу, організувавши при університеті міську секцію голубоводів.

О. ЗАК

Шо ти зробив для фестиваля?

гуртожитку. Добре їм тут літом — тепло, затишно і її досить. Але

Відзначалося, що в ідаліні брудно, готуються несмачні страви. Багато часу доводиться марнувати в чергах. В буфетах продаються дуже дорогі продукти.

В гуртожитку при обміні видають брудну близню.

Більше уваги треба приділяти студентам, які живуть на квартирах.

Була внесена пропозиція про будову нового гуртожитку силами студентів.

Говорилося її про те, що